

лекше буде, всіх вивели й возвели в люде! . . .
Мені Михайло торік казав, що незабаром буде
статський совітник — це все-одно, що гене-
рал . . .

Іван. Луб'яний . . .

Макар. Що?

Іван. Паличка оця. Показує ту паличку, що
робить цигарки. Неначе деревляна, а як приди-
вився, то вона з лубка.

Макар. Його паличка цікавить! . . . Ва-
силина або вчителькою буде, або помагатиме
матері в хазяйстві; а вчена дівчина й пару
собі пристойну знайде. От Гупаленки ждуть
сина зо служби в-осени й переказували, що
хочуть сватать Василю. Люде багаті . . .
Петро — кандидат прав! Виходить, має всі
права . . . Всі права! Не аби-що — юриста!
І чині посиплються на чоловіка, і гроші по-
котяться в кишені; повірені добре заробляють!

Іван. Нехай ще покандидатує зпершу.

Макар. Це ж не писарь? Кан-ди-дат!

Іван. На канцеляриста!

Макар. Ти б оглянувся на себе: четвер-
тий місяць у запасі, четвертий місяць лежиш,
та спиш . . .

Іван. Я не сплю, я думаю: яких прав я
кандидат, і яку роботу мені робити.

Макар. Пора вже щось і видумать.

Іван. Це не так легко: дуже довго про

себе і
одежа
нувся
чого і
леку і
думак
житей
куди і
до яко

М
щик, і
Ів
жуть у
Ма
сього ч
Амери
дався,
пищав
телям
маєш!
наково

Іва
вже вас
Ма
через н
Іва
на друг
тирі дв
Ман